Ileana Stanca

CELOR RĂTĂCIȚI

Dă-le Doamne,
o picătură de Cer din Aerul Tău.
Doar o picătură de Aer
din respirația Ta,
şi poate vor distinge Aerul Tău,
de aerul prin carerespiră păcatul.
Deschidele Doamne,
o fereastră spre Cer,
şi vor şti,
că există un Tată-Dumnezeu.
Locaşul păcii divine.
Învață-i să respire,
să savureze Aerul Tău!

LIBERTATE CARE LOCUIEŞTI ÎN CERURI

Libertate care locuieşti în ceruri,

dezleagă inima mea,

şi fă-o să simtă,

să bată cu a Ta!

Libertate care locuieşti în ceruri,

purifică inima mea,

şi fă-o să simtă,

pulseze cu a Ta!

Libertate care locuieşti în ceruri,

despietreşte inima mea,

vreau să simt bunătatea Ta.

Libertate care locuieşti în ceruri,

dă-mi libertatea Ta,

fă să mă copleşească dragostea Ta.

Pace care locuieşti în mine ,

fii binecuvântată !

CÂND OBOSITĂ

Când obosită

mă-ntorc de la lucru,

parcă mi-e teamă,

că n-o să mai pot,

să simt,

să gust din acel fior al gândirii,

ce-mi tremură-n vene,

mi-e teamă ades ,

că n-o să mai pot.

Atunci ştiu,

aş fi moartă-n gândire,

şi mă doare,

de-aş şti c-aş muri.

Vreau trează să fiu pentru tine,

oricât şi orice,

aş da să-mi trăieşti!

Fără Tine,

viața-mi e fără culoare şi gust.

Şi sens,viața mea n-ar avea.

Când obosită mă-ntorc de la lucru,

să mă odihnesc în Tin aş vrea!

Vreau trează să fiu pentru Tine,

oricât şi orice,

ți-aş jertfi viața mea!

GÂNDURI DE TOAMNĂ

Remeber for time,

în amintirea nopții de 27 septembrie 1989

E miezul nopții,toamnă!

Te-am simțit în mine renăscând.

Am deschis o clipă iar fereastra,

şi-am văzut un an,

o frunză putrezind.

Am rămas în mine resemnată,

încercând,

să mă opresc din plâns;

şi-ai pătruns în mine,

toamnă,

să-mi şopteşti,

să nu mai plâng,

că o altă toamna-mi stă în față,

s-o aştepți voioasă,

nu plângând!

ZBUCIUM

E târziu,e ora zero.

Stăteam în pat și îmi vegheam prezentul.

Prezentul,chinul anilor trecuți,

şi anul care vine,neînceput.

Eram doar eu singură cu mine,

privindu-mă-n retrospectivă,

observam scânteierile focului

pocnind,jucându-se-n vatră.

Eram o lacrimă fierbinte,

ce-şi chema cu lacrimi de foc prințul.

Am douăzeci de ani ,la anul douăzeci şi unu,

şi pe zi ce trece se mai adună unul.

Mă simt bătrână,pustiită,

de viața asta neîmplinită...

Mi-e frică,mi-e groază

de anii ce mă împovărează.

Sunt singură cu noaptea şi e ora unu.

Ce zboară timpul,ce repede fuge...

mi-e frică,mi-e spaimă de ziua de mâine,

îmbătrânesc şi mi-e sufletul singur.

Noaptea-mi vegheam gândurile,dorințele,fantasmele;

auzind clopotele-tânguindu-se.

Acum,nu-mi este frică de ziua de mâine,

întineresc şi mi-e sufletul tânăr.

Timpul zboară,ce repede fuge!

Intineresc şi mi-e sufletul tânăr.

Dimineața sosise blândă şi tandră,

soarele-şi arăta-se surâsul,

era fierbinte,cald întrânsu-l.

Timpul zboară, ce repede fuge !

Eşti pregătit pentru Ziua ce Vine?